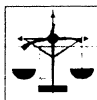

Универзитет у Београу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

ИНСТИТУТ ЗА
ПРАВНЕ И
ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ

Trideset godina Zakona o obligacionim odnosima – *de lege lata i de lege ferenda* –

Zbornik radova
Kragujevac, 24–27. septembar 2008.

Priredio
PROF. Dr RADOVAN D. VUKADINOVIĆ

UZ PODRŠKU

gtz Partner za budućnost
Sarajevu

NEMAČKA ORGANIZACIJA ZA TEHNIČKU SARADNJU (GTZ) GmbH
OTVORENI REGIONALNI FOND ZA JUGOISTOČNU EVROPU - PRAVNA REFORMA

BEOGRAD, 2009.

ODGOVORNOST ZA ŠTETU KOJU JE IZAZVALA ŽIVOTINJA

Suživot čoveka i životinje deo je postojanja čoveka. U deljenju zajedničkog prostora neretko se dešava da neka životinja čoveku prouzrokuje štetu, imovinsku ili neimovinsku. Nisu samo divlje životinje nepredvidljive i opasne već i uobičajeno „dobri“ psi, mačke i konji. I miran konj može iznenada da zgazi ili se otrgne, poslušan pas neočekivano da ujede, odmaćena mačka da istrči na ulicu i izazove sudar. Suština problematike odgovornosti za štetu koju prouzrokuje životinja jeste u tome kome treba pripisati socijalnu odgovornost za područje rizika od životinje i šta je osnov te odgovornosti. Odgovor na to pitanje umnogome zavisi od toga o kojem je pravnom sistemu reč. Odgovornost za životinju, pri tom, nije savremeni problem. Jedan seljak u Vavilonu podneo je tužbu jer su jarac i koza u svojoj igri izgazili njegovo sveže posejano polje žitarica. Sudija je našao da držalac koze treba da nadoknadi dve trećine, a držalac jarca jednu trećinu prouzrokovane štete, pošto je jarac gazio po polju samo sa dve noge.¹

I. Nemački građanski zakonik

Odgovornost za životinju regulisana je paragrafom 833 nemačkog Građanskog zakonika (BGB). Građanski zakonik pravi razliku između luksuznih i domaćih životinja. Prve se koriste za zabavu i zadovoljstvo, a druge služe zanimanju, privrednoj delatnosti sticanja ili izdržavanju držaoca životinje.² Za prve važi režim objektivne odgovornosti, a za druge odgovornost po osnovu krivice koja se relativno pretpostavlja. Opšteprihvaćeno je mišljenje da su, na primer, konji koji se koriste u sportske svrhe luksuzne životinje.³ Izuzetno, kod profesionalnog sporta, konj može biti korišćen i isključivo u privredne svrhe. U tim slučajevima, njegov držalac odgovara na osnovu svoje krivice.⁴ Nesporno je, takođe, da su krave i kokoške domaće životinje. Problematične su, međutim, životinje sa „potencijalnom duplom funkcijom“. Pas (čuvar ili kućni ljubimac) i konj jesu životinje sa takvim svojstvom. Za status tih životinja bitno je kojoj svrsi one objektivno služe i čemu su konkludento namenjene. Ako životinja ima više funkcija, za procenu njene opšte namene bitno je čemu ona pretežno služi (glavno određenje svrhe). Kada su u pitanju psi, ne postoji tipično činjenično stanje na osnovu koga bi se mogao prihvatiti dokaz na prvi pogled da je namena u vezi sa „iskorišćavanjem“ psa.⁵

¹ Ulrich de Groote, Haftung des Tierhalters von Babylon bis heute, www.wiesemann-degroote.de/Haftung_des_Tierhalters.doc

² Videti paragraf 833 BGB.

³ Videti Joachim Boerner, Sportstacteen – Haftungsrecht, Berlin, 1985, str. 444.

⁴ Jochen Fritzweiler, Haftung bei Sportunfaellen, Muenchen, 1978, str. 71 i 72.

⁵ Videti presudu Saveznog vrhovnog suda (BGH) VI ZR 238/04 vom 3. 5. 2005, <http://lexetius.com/2005, 1290>

